

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 29.10.2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **R. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 08.03.2012 r. znak (...) -1

w przedmiocie **jednorazowego odszkodowania**

I. odwołanie oddała,

II. **nie obciąża wnioskodawczyni kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni R. K. w odwołaniu od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 08.03.2012 r. odmawiającej przyznania jej jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy męża D. K. (1), domagała się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie jej jednorazowego odszkodowania i zasądzenia od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych i kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę. Wnioskodawczyni, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wskazała, że D. K. (1) zmarł prawdopodobnie w dniu 07.11.2011 r. w okolicach B. w RFN podczas wykonywania pracy jako kierowca samochodu ciężarowego. W dacie zgonu był zatrudniony w firmie handlowo- (...) w O. prowadzonej przez J. G.. D. K. (2) zmarł nagle. W protokole powypadkowym stwierdzono, że przyczyna zgonu jest niewyjaśniona. Strona pozwana nie przeprowadzając żadnego postępowania wydała decyzję odmawiającą wnioskodawczyni prawa do jednorazowego odszkodowania, uzasadniając swoje stanowisko tym, że z przedłożonej dokumentacji nie wynika jaka była przyczyna zgonu D. K. (1).

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana (...) Oddział w W. wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm. W uzasadnieniu pisma strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wskazała, że zaskarżona decyzja jest zgodna z art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Mimo przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego nie udało się bowiem stronie pozwanej ustalić przyczyny zgonu D. K. (1), tym samym nie można było ustalić, że stało się to na skutek przyczyny zewnętrznej.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. (2) był zatrudniony w firmie handlowo- (...) w O. prowadzonej przez J. G. na stanowisku kierowcy od 10.07.2007 r.

dowód: umowa o pracę k. 1 cz. B akt osobowych

W dniu 02.11.2011 r. D. K. (2) wyjechał samochodem ciężarowym marki (...) nr rej. (...) z przyczepą na trasę do Niemiec. W dniu 04.11.2011 r. ok. godz. 17-18 zjechał z trasy i zatrzymał się na parkingu T. S. w okolicach miejscowości B.. Tam zostawił swój samochód i wrócił z innym kierowcą do Polski. Po pobycie w domu w dniu 07.11.2011 r. ok. godz. 5.30 dojechał samochodem ciężarowym prowadzonym przez D. W. na parking T. S.. D. K. (2) obejrzał samochód i wsiadł do kabiny kierowcy, zaś D. W. ruszył w dalszą trasę.

dowód: protokół powypadkowy nr (...) k. 30 akt ubezpieczeniowych

zeznania świadka D. W. k. 27

W związku z brakiem kontaktu z D. K. (2) J. G. w dniu 08.11.2011 r. zaalarmował miejscową Policję. Przybyli na parking policjanci znaleźli w samochodzie zwłoki D. K. (1). W samochodzie było włączone (...), nawigacja z wprowadzonym miejscem pierwszego rozładunku.

dowód: dokumentacja z czynności wyjaśniających k. 86

zeznania zainteresowanego J. G. k. 28

Przyczyna zgonu D. K. (1) pozostała niewyjaśniona. Organ śledczy w Niemczech odstąpił od przeprowadzenia sekcji zwłok D. K. (1). D. K. (2) leczył się dermatologicznie z powodu łuszczycy. W 2008 r. przechodził zapalnie żył głębokich podudzia lewego. Cierpiał na otyłość pokarmową i nadciśnienie tętnicze, na które się leczył. D. K. (2) palił papierosy. W dacie zgonu był w trakcie rzucania nałogu. Nie nadużywał alkoholu.

dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 30 akt ubezpieczeniowych,

dokumentacja z czynności wyjaśniających k. 86

opinia biegłej lekarza medycyny pracy B. P. k. 93-94

Samochód ciężarowy marki (...) nr rej. (...) w dniu 07.11.2011 r. był sprawny. Sprawna była także instalacja (...).

dowód: zeznania zainteresowanego J. G. k. 110

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł w skutek choroby zawodowej lub wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za wypadek przy pracy uważa się zaś nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą (art. 3. ust. 1. ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych):

- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

O ile nie może budzić wątpliwości, że do zgonu D. K. (1) doszło w związku z wykonywaną przez niego pracą, o tyle brak było podstaw do przyjęcia, że nastąpiło to na skutek nagłości zdarzenia wywołaną przyczyną zewnętrzną.

W ocenie Sądu Rejonowego wnioskodawczyni nie wykazała tych okoliczności mimo, że zgodnie z art. 6 kc ciężar wykazania ich spoczywało na wnioskodawczyni.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się zatem do ustalenia charakteru przyczyny wypadku powoda, a mianowicie, czy miała ona charakter nagły i zgon nastąpił na skutek przyczyny zewnętrznej.

W orzecznictwie przyjmuje się, że zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny - w istniejących warunkach - wywołać szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.08.1999 r., II UKN 87/99 OSNP 2000/20/760).

W przedmiotowej sprawie nie ustalono przyczyny zgonu D. K. (1) z uwagi na niewystarczający materiał dowodowy. Dokumentacja medyczna z miejsc leczenia D. K. (1) oraz dokumentacja przesłana przez stronę niemiecką nie pozwalają na ustalenie przyczyny jego śmierci. Dr n. med. D. K., dokonujący obdukcji zwłok, stwierdził, że do zgonu doszło z przyczyn niewyjaśnionych. Ciało D. K. (1) nie zostało poddane sekcji zwłok na skutek decyzji niemieckich organów ścigania (wniosek Policji w T. z dnia 09.11.2011 r.). Prokurator wydał w dniu 09.11.2011r. zgodę na wydanie i pochówek, ewentualnie skremowanie zwłok. Jednocześnie w raporcie końcowym z dnia 16.11.2011 r. stwierdzono, że brak jest jakichkolwiek podstaw, by stwierdzić, że do zgonu przyczyniły się osoby trzecie wskutek czynu karalnego. Przypuszczono jedynie, że D. K. (2) zmarł na skutek schorzenia kardiologicznego. Wydana w sprawie opinia biegłego z zakresu medycyny pracy lek. med. B. P., sporządzona na podstawie dostępnej dokumentacji medycznej, wskazywała na brak możliwości ustalenia przyczyny zgonu D. K. (1). W ocenie Sądu, opinia biegłej B. P. jest wiarygodna i rzetelna. Biegła sporządziła bowiem opinię na podstawie dokumentacji medycznej dostarczonej przez placówki zdrowia wskazane przez wnioskodawczynię. Sugestia biegłej, że do jego śmierci mogło dojść na skutek zatrucia spalinami nie znalazła jednak oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Właściciel pojazdu J. G. zeznał, że do zdarzenia doszło w pojeździe marki (...), wyprodukowanym roku 2007. Samochód był wyposażony w system (...), który był włączony w chwili śmierci D. K. (1). Nigdy nie było żadnych problemów z działaniem tego systemu. Po śmierci D. K. (1) samochód był używany przez innych pracowników, którzy także nie mieli z nim żadnego problemu. Sama instalacja ma zaś wiele zabezpieczeń a spaliny są odprowadzane na zewnątrz samochodu. Sąd uznał powyższe zeznania za wiarygodne.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że D. K. (2) przed rozpoczęciem pracy w dniu 07.11.2011 r. był wypoczęty. Został bowiem przywieziony z miejsca zamieszkania do miejsca postoju samochodu przez innego kierowcę po dwudniowym wypoczynku. Nie można zatem było przyjąć, że przyczyna jego zgonu mogła mieć związek ze zmęczeniem wywołanym pracą.

Mając powyższe na uwadze należało uznać odwołanie wnioskodawczyni za nieuzasadnione i w konsekwencji je oddalić (art. 477¹ § 1 kpc).

Sąd Rejonowy nie obciążał wnioskodawczyni obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z uwagi na charakter sprawy (art. 102 kpc)